२०७१ आषाढ २८ शनिबार १२-०७-२०१४ प्रातः मुरली ओम् शान्ति "बापदादा" मधुबन

"मीठे बच्चे– तिमी यहाँ यादमा रहेर पाप दग्ध गर्नका लागि आएका छौ । त्यसैले बुद्धियोग निष्फल नजाओस्, यस कुराको पूरा ध्यान राख ।"

प्रश्नः– कुनचाहिँ सूक्ष्म विकारले पनि अन्त्यमा कठिनाइ खडा गरिदिन्छ ?

उत्तरः– यदि सूक्ष्ममा पनि लालचको विकार छ, कुनै कुरा लालचको कारण जम्मा गरेर आफ्नो पासमा राख्यौ भने त्यही अन्त्यमा कठिनाइको रूपमा याद आउँछ, त्यसैले बाबा भन्नुहुन्छ– प्यारा बच्चाहरू, आफ्नो पासमा केही पनि नराख । तिमीले सबै संकल्पलाई समेटेर बाबाको यादमा रहने बानी बसाल्नुपर्छ, त्यसैले देही-अभिमानी बन्ने अभ्यास गर ।

ओम् शान्ति । बच्चाहरूलाई दिनहुँ याद दिलाउनुहुन्छ– देही-अभिमानी बन किनकि बुद्धि यहाँ-वहाँ जान्छ । अज्ञान कालमा पनि कथा वार्ता सुन्दा बुद्धि बाहिर भट्किन्छ । यहाँ पनि भट्किन्छ, त्यसैले सधैं भन्नुहुन्छ– देही-अभिमानी बन । उनीहरू त भन्छन्– हामी जे भन्छौं त्यसमा ध्यान देऊ, धारण गर । शास्त्रले जे भन्छ त्यो वचन ध्यानमा राख । यहाँ त बाबा आत्माहरूलाई सम्झाउनुहुन्छ– तिमी सबै विद्यार्थी देही-अभिमानी भएर बस । शिवबाबा आउनुहुन्छ पढाउनको लागि । यस्तो कुनै कलेज छैन होला जहाँ सम्झिऊन्– शिवबाबा पढाउन आउनुहुन्छ । यस्तो स्कुल हुनुपर्छ नै पुरुषोत्तम संगमयुगमा । विद्यार्थी बसेका छन् र यो पनि सम्झन्छन्– परमपिता परमात्मा आउनुहुन्छ हामीलाई पढाउन । शिवबाबा आउनुहुन्छ हामीलाई पढाउन । पहिलो-पहिलो कुरा सम्झाउनुहुन्छ– तिमीहरूलाई पावन बन्नु छ, त्यसैले मामेकम् याद गर तर मायाले घरी-घरी भुलाइदिन्छ, त्यसैले बाबा खबरदार गर्नुहुन्छ । कसैलाई सम्झाउनु छ भने पनि पहिलो मुख्य कुरा सम्झाऊ– भगवान् को हुनुहुन्छ ? भगवान् जो पतित-पावन दुःख-हर्ता सुख-कर्ता हुनुहुन्छ, उहाँ कहाँ हुनुहुन्छ ? उहाँलाई याद त सबैले गर्छन् । जब कुनै आपत्ति आउँछ, भन्छन् हे भगवान् दया गर्नुहोस् । कसैलाई बचाउनु छ भने पनि भन्छन्– हे भगवान्, ओ गड हामीलाई दुःखबाट मुक्त गर्नुहोस् । दुःख त सबैलाई छ । यो त राम्रोसँग थाहा छ– सत्ययुगलाई सुखधाम भनिन्छ, कलियुगलाई दुःखधाम भनिन्छ । यो बच्चाहरूले जान्दछन् फेरि पनि मायाले भुलाइदिन्छ । यो यादमा बसाउने चलन पनि ड्रामामा छ किनकि धेरै छन् जसले सारा दिन याद गर्दैनन्, एक मिनट पनि याद गर्दैनन् फेरि याद दिलाउनका लागि यहाँ बसाइन्छ । पक्का बनून् भनेर याद गर्ने युक्ति बताइन्छ । बाबाको यादद्वारा नै हामीलाई सतोप्रधान बन्नु छ । बाबाले सतोप्रधान बन्ने फस्टक्लास रियल युक्ति बताउनुभएको छ । पतित-पावन त एकै हुनुहुन्छ, उहाँ आएर युक्ति बताउनुहुन्छ । यहाँ तिमी बच्चाहरू शान्तिमा तब बस्दछौ जब बाबासँग योग हुन्छ । यदि बुद्धिको योग यहाँ-वहाँ जान्छ भने शान्तिमा छैनौ, मतलब अशान्त छौ । जति समय यहाँ-वहाँ बुद्धियोग गयो, त्यो निष्फल भयो किनकि पाप त काटिदैन । दुनियाँले यो जान्दैन कि पाप कसरी काटिन्छ ! यो बडो सूक्ष्म कुरा छ । बाबाले भन्नुभएको छ, मेरो यादमा बस, तब जबसम्म यादको तार जुटिरहन्छ, त्यति समय सफलता भयो । थोरै पनि बुद्धि यहाँ-वहाँ गयो भने त्यो समय व्यर्थ गयो, निष्फल भयो । बाबाको निर्देशन छ नि– मलाई याद गर, यदि याद गरेनौ भने निष्फल भयो । यसबाट के हुनेछ ? तिमीहरू छिटै सतोप्रधान बनेनौ भने फेरि आदत पर्नेछ– यो भइरहन्छ । आत्माले यस जन्मको पापलाई त जान्दछ । हुन त कसैले भन्छन्– हामीलाई याद छैन, तर बाबा भन्नुहुन्छ– ३-४ वर्षदेखि लिएर सबै कुराहरू याद रहन्छ । शुरूमा यति पाप हुँदैन, जति पछि हुन्छ । दिन-प्रतिदिन आँखा विकारी बन्दै जान्छन्, त्रेतामा दुई कला कम हुन्छ । चन्द्रमाको २ कला कसरी कम हुन्छ ? बिस्तारै-बिस्तारै कम हुँदै जान्छ फेरि १६ कला सम्पूर्ण पनि चन्द्रमालाई भनिन्छ, सूर्यलाई भनिदैन । चन्द्रमाको एक मासको कुरा, यो फेरि हो कल्पको कुरा । दिन-प्रतिदिन तल उत्रिदै जान्छन् । फेरि यादको यात्राद्वारा माथि चढ्न सक्छन् । त्यसपछि आवश्यक हुँदैन जसकारण याद गरेर माथि चढौं । सत्ययुगपछि फेरि उत्रिनु छ । सत्ययुगमा पनि याद गर्ने हो भने त तल झर्ने थिएनौ । ड्रामा अनुसार उत्रिनु नै छ, त्यसैले याद नै गर्दैनौ । उत्रिनु पनि अवश्य पर्छ फेरि याद गर्ने उपाय बाबाले नै बताउनुहुन्छ किनकि माथि जानु छ । संगममा नै आएर बाबाले

सिकाउनुहुन्छ– अब चढ्ती कला शुरू हुन्छ । हामीलाई फेरि आफ्नो सुखधाममा जानु छ । बाबा भन्नुहुन्छ– अब सुखधाममा जानु नै छ भने मलाई याद गर । यादद्वारा तिमीहरूको आत्मा सतोप्रधान बन्नेछ ।

तिमीहरू दुनियाँभन्दा फरक छौ, वैकुण्ठ दुनियाँभन्दा बिलकुल अनौठो छ । वैकुण्ठ थियो, अहिले छैन । कल्पको आयु लामो गरिदिएका कारण भुलेका छन् । अहिले तिमी बच्चाहरूलाई त वैकुण्ठ धेरै नजिक देख्नमा आउँछ । बाँकी थोरै समय छ । यादको यात्रामा नै कमी छ, त्यसैले सम्झन्छन् अझै समय छ । यादको यात्रा जति हुनुपर्ने हो त्यति छैन । तिमी सन्देश पुऱ्याउँछौ ड्रामा प्लान अनुसार । कसैलाई सन्देश दिएनौ मतलब सेवा गरेनौ । सारा दुनियाँमा सन्देश पुऱ्याउनु छ– बाबा भन्नुहुन्छ मामेकम् याद गर । गीता पढ्नेले जान्दछन्, एउटै गीताशास्त्र छ, जसमा यो महावाक्य छ । तर त्यसमा कृष्ण भगवानुवाच लेखिदिएका छन्, त्यसैले याद कसलाई गर्ने ? गर्न त शिवको भक्ति गर्छन् तर यथार्थ ज्ञान छैन जसकारण श्रीमत अनुसार चलून् । अहिले तिमीहरूलाई मिल्छ ईश्वरीय मत, यो भन्दा पहिले थियो मानव मत । दुवैमा रात-दिनको फरक छ । मानव मतले भन्छ– ईश्वर सर्वव्यापी हुनुहुन्छ । ईश्वर मतले भन्छ– होइन । बाबा भन्नुहुन्छ– म आएको छु स्वर्गको स्थापना गर्न, त्यसैले अवश्य यो नर्क हो । यहाँ ५ विकार सबैमा प्रवेश छन् । विकारी दुनियाँ छ तब त म आउँछु निर्विकारी बनाउनको लागि । जो ईश्वरका बच्चाहरू बन्छन् उनीहरूका पासमा विकार त हुन सक्दैन । रावणको चित्र १० टाउका भएको देखाउँछन् । कहिल्यै कसैले भन्न सकेनन्– रावण सृष्टि निर्विकारी हो । तिमी जान्दछौ– अहिले रावण राज्य छ, सबैमा ५ विकार छन् । सत्ययुगमा हुन्छ रामराज्य, कुनै पनि विकार हुँदैन । अहिले मनुष्य कति दुःखी छन् । शरीरलाई कति दुःख हुन्छ, यो हो दुःखधाम, सुखधाममा त शारीरिक दुःख पनि हुँदैन । यहाँ त कति हस्पिटलले भरिएको छ, यसलाई स्वर्ग भन्नु पनि बडो भूल हो । त्यसैले बुझेर अरूलाई बुझाउनु छ, त्यो पढाइ कसैलाई सम्झाउनका लागि होइन । परीक्षा गऱ्यो अनि नोकरीमा गयो । यहाँ त तिमीहरूले सबैलाई सन्देश दिनु छ । केवल एक बाबाले कहाँ दिनुहुन्छ र ! जो धेरै होसियार छन् उनीहरूलाई शिक्षक (टिचर) भनिन्छ, कम होसियार छन् भने उनीहरूलाई विद्यार्थी (स्टुडेन्ट) भनिन्छ । तिमीहरू सबैले सन्देश दिनु छ, सोध्नु छ भगवान्लाई जान्दछौ ? उहाँ त सबैको पिता हुनुहुन्छ । त्यसैले मुख्य कुरा हो बाबाको परिचय दिनु किनकि कसैले जान्दैनन् । उच्चभन्दा उच्च बाबा हुनुहुन्छ, सारा विश्वलाई पावन बनाउनेवाला हुनुहुन्छ । सारा विश्व पावन थियो, जसमा भारतवर्ष थियो । अरू कुनै धर्मकाले भन्न सक्दैन– हामी नयाँ दुनियाँमा आएका छौं । उनीहरूले त सम्झन्छन्– हामीहरू भन्दा अघि कोही थिए र गए । क्राइस्ट पनि अवश्य कसैमा आउँछन् । उनका अगाडि अवश्य कोही थिए । बाबा बसेर सम्झाउनुहुन्छ– म यस ब्रह्मा तनमा प्रवेश गर्छु । यो पनि कसैले मान्दैनन् कि ब्रह्माको तनमा आउनुहुन्छ । अरे, ब्राह्मण त अवश्य चाहिन्छ । ब्राह्मण कहाँबाट आउँछन् । अवश्य ब्रह्माद्वारा नै आउँछ नि । ब्रह्माको कहिल्यै पिता सुनेका छौ ? उहाँ हुनुहुन्छ ग्रेट-ग्रेट ग्रान्ड फादर । उहाँको साकार पिता कोही छैन । ब्रह्माको साकार बाबा को ? कसैले बताउन सक्दैन । ब्रह्मा भनेर त गायन गरिएको छ । प्रजापिता पनि छन् । जसरी निराकार शिवबाबा भन्नुहुन्छ, उहाँको पिता बताउनुहोस् ? फेरि साकार प्रजापिता ब्रह्माको पिता बताउनुहोस् । शिवबाबा त कसैबाट एडाप्ट गरिनु भएको होइन । यी एडाप्ट गरिएका हुन् । विष्णुलाई शिवबाबाले एडाप्ट गर्नुभएको हो, यस्तो भनिदैन । यो त तिमीहरू जान्दछौ– ब्रह्मा सो विष्णु बन्छन् । एडाप्ट त भएनन् । शंकरको लागि पनि बताइएको छ, उनको कुनै पार्ट छैन । ब्रह्मा सो विष्णु, विष्णु सो ब्रह्मा यो ८४को चक्र हो । शंकर फेरि कहाँबाट आए । उनको रचना कहाँ छ । बाबाको त रचना छ, उहाँ सबै आत्माहरूको बाबा हुनुहुन्छ र ब्रह्माका रचना हुन् सबै मनुष्य । शंकरको रचना कहाँ छ ? शंकरद्वारा कुनै मनुष्य दुनियाँ रचिदैन । बाबा आएर यो सबै कुरा सम्झाउनुहुन्छ फेरि पनि बच्चाहरूले घरी-घरी भुल्छन् । हरेकको बुद्धि नम्बरवार छ नि । जति बुद्धि त्यति टिचरको पढाइ धारण गर्न सक्छौ । यो हो बेहदको पढाइ । पढाइ अनुसार नै नम्बरवार पद पाउँछन् । हुन त पढाइ एउटै छ मनुष्यबाट देवता बन्ने तर राज्यवंश (डिनायस्टी) बन्छ नि । यो पनि बुद्धिमा आउनुपर्छ– हामीले कुनचाहिँ पद पाउनेछौं ? राजा बन्नु त मेहनतको काम हो । राजाहरूको पासमा दास-दासी पनि चाहिन्छन् । दास-दासीहरू को बन्छ, यो पनि तिमीहरू बुझ्न

सक्छौ । नम्बरवार पुरुषार्थ अनुसार हरेकलाई दासीहरू मिल्नेछन् । त्यसैले यस्तो पढ्नु छैन जसकारण दास-दासी बन्नुपरोस् । पुरुषार्थ गर्नु छ उच्च बन्ने ।

सच्चा शान्ति बाबाको यादमा छ, थोरै पनि बुद्धि यहाँ-वहाँ गयो भने समय व्यर्थ हुनेछ । कमाइ कम हुनेछ । सतोप्रधान बन्न सक्नेछैनौ । यो पनि सम्झाइएको छ– हातद्वारा काम गरिराख, दिलले बाबालाई याद गर । शरीरलाई स्वस्थ राख्नका लागि घुम्नु फिर्नु, गरे पनि बुद्धिमा बाबाको याद रहोस् । यदि साथमा कोही छ भने परचिन्तन गर्नु छैन । यो त हरेकको दिलले बयान (गवाही) दिन्छ । बाबाले सम्झाउनुहुन्छ– यस्तो अवस्थामा चक्कर लगाऊ । पादरीहरू एकदम शान्तिमा जान्छन्, तिमीहरू ज्ञानको कुरा सारा समय त गर्दैनौ, त्यसैले शान्तिमा रहेर शिवबाबाको यादमा दौडी लगाउनुपर्छ । जसरी खाने समय बाबा भन्नुहुन्छ– यादमा बसेर खाऊ, आफ्नो चार्ट हेर । बाबा आफ्नो बताउँछन्– म भुल्दछु । कोशिश गर्दछु, बाबालाई भन्छु– बाबा म पूरा समय यादमा रहनेछु । हजुरले मेरो खाँसी बन्द गरिदिनु । सुगर कम गरिदिनु । आफूसँग जुन मेहनत गर्दछु, त्यो बताउँछु । तर म स्वयं नै भुल्दछु भने खोकी कसरी कम हुन्छ । जुन कुरा बाबासँग गर्दछु, त्यो सही सुनाउँछु । बाबा बच्चाहरूलाई बताउनुहुन्छ, तर बच्चाहरूले बाबालाई सुनाउँदैनन्, लाज लाग्छ । कुचो लगाउँदा पनि, खाना बनाउँदा पनि शिवबाबाको यादमा बनायौ भने तागत आउनेछ । यो पनि युक्ति चाहिन्छ, यसमा तिमीहरूको नै कल्याण हुनेछ फेरि तिमीहरू यादमा बस्यौ भने अरूलाई पनि आकर्षण हुनेछ । एक अर्कामा आकर्षण त हुन्छ नि हैन । जति तिमीहरू धेरै यादमा रहनेछौ त्यति गहिरो सन्नाटा छाउनेछ । ड्रामाअनुसार एक अर्काको प्रभाव पर्छ । यादको यात्रा त धेरै कल्याणकारी छ, यसमा झुटो बोल्ने आवश्यक छैन । सच्चा बाबाका बच्चा हौ भने सच्चा भएर चल । बच्चाहरूलाई सबै कुरा मिल्छ । विश्वको बादशाही मिल्छ भने फेरि लोभ गरेर १०-२० साडीहरू किन एकत्रित गर्दछौ । यदि धेरै चीजहरू एकत्रित गरिरहन्छौ भने मर्ने समयमा पनि याद आउनेछ । त्यसैले उपमा दिन्छन्– स्त्रीले उनलाई भनिन् लट्ठी पनि छोडिदिनुहोस्, नत्र त यो पनि याद आउनेछ । केही पनि याद रहनु हुँदैन । नत्र भने आफैंलाई कठिनाइ ल्याउँछौ । झुटो बोल्नाले सय गुणा पाप चढ्नेछ । शिवबाबाको भण्डारा सदैव भरपूर रहन्छ, धेरै राख्ने पनि आवश्यक के छ र । जसको चोरी हुन्छ उसलाई सबै कुरा दिइन्छ । तिमी बच्चाहरूलाई बाबाबाट राजाई मिल्छ भने के कपडा आदि नमिल्ला । केवल फाल्तु खर्च गर्नु हुँदैन किनकि अबलाहरूले नै मदत गर्छन् स्वर्गको स्थापनामा । उनीहरूको पैसा यत्तिकै बरबाद पनि गर्नु हुँदैन । उनीहरूले तिमीहरूको पालना गर्छन् भने तिमीहरूको काम हो उनीहरूलाई पालना गर्नु । नत्र भने सय गुणा पाप शिरमा चढ्छ । अच्छा !

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग । रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते । *रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते ।*

धारणाको लागि मुख्य सारः–

१) बाबाको यादमा बसेका बेला अलिकति पनि बुद्धि यहाँ-वहाँ भट्किनु हुँदैन । सदा कमाइ जम्मा भइरहोस् । याद यस्तो होस् जसद्वारा सन्नाटा छाओस् ।

२) शरीरलाई स्वस्थ राख्नका लागि घुम्न फिर्न जाँदा आपसमा परचिन्तन गर्नु हुँदैन । जिभ्रोलाई शान्त राखेर बाबालाई याद गर्ने रेस गर्नु छ । भोजन पनि बाबाको यादमा खानु छ ।

वरदानः– **बेहदको वैराग्य वृत्तिद्वारा सबै लगावबाट मुक्त रहनेवाला सच्चा राजऋषि भव**

राजऋषि अर्थात् एकातर्फ राज्य अर्कोतर्फ ऋषि अर्थात् बेहदको वैरागी । यदि कहीँ पनि चाहे आफूमा, चाहे व्यक्तिमा, चाहे वस्तुमा कहीँ पनि लगाव छ भने राजऋषि भएका छैनौ । जसको संकल्पमात्र पनि थोरै लगाव छ उसको दुई नाउमा पाउ भएपछि न यहाँको रहन्छ न वहाँको । त्यसैले राजऋषि बन, बेहदको वैरागी बन अर्थात् एक बाबा दोस्रो न कोही– यो पाठ पक्का गर ।

स्लोगनः– क्रोध अग्नि रूप हो जसले स्वयंलाई पनि जलाउँछ र अरूलाई पनि जलाइदिन्छ, त्यसैले क्रोधमुक्त बन ।